

Udtryk for denne Opfattelse — der var bleven underkendt ved en af Vestre Landsret den 3. December 1929 afsagt Dom — er Ændringer i saa Henseende unødvendige.

Udvalget henleder Opmærksomheden paa den ved Københavns Byret den 11. Marts 1930 afsagte Dom, hvorved følgende Publikationer: »Evas Filmsromaner«, »Mit Magasin«, »Fortiølige Raad« og »Clio« ikke fandtes at kunne betegnes som »Tidsskrifter«. En Opfattelse, der omvendt giver det nævnte Udtryk i Lukkelovens § 2 b et udvidende Indhold, er dog kommet til Orde i en inden Aalborg Købstads Politiret den 5. Marts 1930 afsagt Dom, hvori det udtales, at der ikke af Begrebet »Tidsskrifter« med Sikkerhed kan udledes andet og mere, end at det skal være et periodisk Skrift, uanset om det udkommer een eller flere Gange aaligt. Ud fra dette Synspunkt fandtes en Kiosk's Salg af forskellige Julehefter og Almanakker ikke at være i Strid med nævnte Bestemmelse.

Udvalget, der maa anse sidstnævnte Doms Rigtighed for særdeles tvivlsom, jfr. Indenrigsministeriets fornævnte Cirkulære, har dog bl. a. under Hensyn til den Uoverensstemmelse, der synes at være tilstede mellem Domstolenes Opfattelse, ikke fundet Anledning til at stille Forslag om en ændret Afattelse af den omhandlede Bestemmelse.

ad c: Det er i Udvalget blevet fremdraget, at Bogsalget fra Jernbanestationer efter Lukketid indtager en næppe fuldt begrundet Præference-Stilling, idet Adgangen til Køb af Bøger i Forhallen paa Stationer ikke er og ikke kan være begrænset til det rejsende Publikum; paa den anden Side har der dog været Enighed om, at Spørgsmaalet ikke har stor praktisk Betydning for Boghandlerne, at Bogsalget ikke vel kan henlægges til Perronerne, og at der af Hensyn til det rejsende Publikum maatte være en Adgang til paa Stationerne at købe Bøger, hvorfor man har ladet Bestemmelsen forblive uændret.

ad f: Ændringerne er foreslaaede, fordi det fra forskellige Medlemmers Side er blevet anført, at der i de nævnte Henseender har fundet Misbrug Sted, og at det fra enkelte Politimestres Side er blevet hævdet, at den gældende Bestemmelse tillader saavel Salg af stærke Drikke som af ikke tilberedt Kaffe og The.

ad g: Udvalget har ikke skønnet det nødvendigt at hjemle Adgang for Politiet til at frafalde Kravet om, at der til de ommeldte Forlystelseshaver skal betales Entré, og Bestemmelsen herom i Lovens § 2 g, 2det Punktum, foreslaas derfor slettet.

Til § 3.

(Lukkelovens § 3 a, b (jfr. § 2 i Lov Nr. 114 af 4. April 1928) og d samt § 31 i Lov Nr. 219 af 1. Maj 1923).

I denne Paragraf findes nu alene Bestemmelser vedrørende Bagere, Kagebagere, Konditorer og Beværtere samt Brød- og Mælkeudsalg. Desuden har man, som ovenfor nævnt, her indføjet den i § 31 i Lov Nr. 219 af 1. Maj 1923 om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m. indeholdte Bestemmelse om Lukketiden for de rene Chokolade- og Sukkervareforretninger.

ad a: Ved Fastsættelsen af Lukketidsbestemmelser for Bagere, Kagebagere og rene Chokolade- og Sukkervareforretninger er det af afgørende Betydning, at disse Næringers Omraader ikke alene indbyrdes er meget ensartede og tildels sammenfaldende, men ogsaa staa i nær Forbindelse med Næringen som Konditor, hvilken Næring omfattes af de i Lov Nr. 99 af 29. Marts 1924 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke indeholdte Lukketidsbestemmelser. Uden at der her skal gives nogen udtømmende Fremstilling af de om de paagældende Virksomheder gældende næringsretlige Regler, skal der til Belysning af deres indbyrdes Forbindelse anføres følgende:

Bagere har foruden Retten til almindelig Bagerivirksomhed (Brød) ogsaa Ret til den under Kagebagere og Konditorer henhørende Bagerivirksomhed; endvidere henhører